

Протокол од 1990 година

Протокол од 1990 година кон Конвенцијата за ноќна работа (жени) (ревидирана), 1948 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата 77-ма седница на 6 јуни 1990 година, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на ноќната работа, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на Протокол кон Конвенцијата за ноќна работа (жени) (ревидирана), 1948 г., (во натамошниот текст наведена како „Конвенцијата“),

на дваесет и шести јуни, 1990 година го донесува следниов Протокол, што може да се наведува како Протокол од 1990 година кон Конвенцијата за ноќна работа (жени) (ревидирана), 1948 г.:

Член 1

1. (1) Националните закони или прописи, донесени по консултации со најрепрезентативните организации на работодавачите и на работниците, може да предвидуваат дека варијации на времетраењето на периодот на ноќта што е утврден во член 2 на Конвенцијата и исклучоците од забраната на ноќната работа што се содржани во член 3 на Конвенцијата може да се воведуваат со одлука на надлежниот орган:

(а) во некоја посебна гранка на активност или занимање, под услов ако организациите што ги претставуваат засегнатите работодавачи и работници случиле договор или ја дале својата согласност;

(б) во една или повеќе посебни единици што не се опфатени со одлуката што е донесена во согласност со алинеја (а) горе, под услов ако:

(i) е склучен договор во засегнатата организација или претпријатие меѓу засегнатиот работодавач и претставниците на работниците; и

(ii) биле консултирани организациите што ги претставуваат работодавачите и работниците во засегнатата гранка на активност или занимање или најрепрезентативните организации на работодавачите и на работниците;

(в) во некоја посебна организација што не е опфатена со одлуката што е донесена во согласност со алинеја (а) горе, и кога не е постигнат договор во согласност со алинеја (б) (i) горе, под услов ако:

(i) биле консултирани претставниците на работниците во организацијата или претпријатието, како и организациите што ги претставуваат работодавачите и работниците во засегнатата гранка на активност или занимање, или најрепрезентативните организации на работодавачите и на работниците;

(ii) надлежниот орган се уверил дека во организацијата постојат адекватни заштитни мерки во однос на безбедноста и здравјето на работа, социјалните услуги и еднаквите можности и третман за жените работници; и

(iii) одлуката на надлежниот орган се применува во определен временски период, што може да се продолжува преку постапката од точките (i) и (ii) горе.

(2) За целите на овој став, изразот „претставници на работниците“ значи лица што се признаени како такви од националното право или практика, во согласност со Конвенцијата за претставници на работниците, 1971 г.

2. Законите или прописите што се спомнуваат во став 1 ги утврдуваат околностите во коишто таквите варијации и исклучоци може да се дозволат и условите на коишто подлежат тие.

Член 2

1. Се забранува примената на варијациите и исклучоците што се дозволени во согласност со член 1 горе за жените работници за време на период од најмалку 16 недели пред и по породувањето, од кои најмалку осум недели треба да бидат пред очекуваниот датум на породување. Националните закони или прописи може да дозволат отстранување на оваа забрана на изречно барање на засегнатата жена работник, под услов ако не се загрозени нејзиното здравје или здравјето на нејзиното дете.

2. Забраната што е предвидена во став 1 на овој член се применува, исто така, за дополнителни временски периоди за коишто е поднесено лекарско уверение со кое се потврдува дека тоа е неопходно за здравјето на мајката или детето:

(а) во текот на бременоста;

(б) во текот на определеното време на продолжување на периодот по породувањето што е утврден во согласност со став 1 горе.

3. Во текот на временските периоди што се наведени во ставовите 1 и 2 на овој член:

(а) жената работник не смее да биде отпуштена од работа или да добие известување за отказ, освен ако не постојат оправдани причини што не се поврзани со бременоста или породувањето;

(б) приходите на засегнатата жена работник се одржуваат на ниво што е доволно за нејзиното издржување и за издржување на нејзиното дете во согласност со соодветен животен стандард. Ова одржување на приходите може да се осигури преку распределување дневна работа, продолжено породилно отсуство, надоместоци врз основа на социјално осигурување или каква било друга соодветна мерка, или преку комбинација од овие мерки.

4. Одредбите од ставовите 1, 2 и 3 на овој член како последица немаат намалување на заштитата и надоместоците што се поврзани со породилното отсуство.

Член 3

Информациите за варијациите и исклучоците што се воведуваат во согласност со овој Протокол се вклучуваат во извештаите за примената на Конвенцијата што се поднесуваат врз основа на член 22 на Уставот на Меѓународната организација на трудот.

(Завршни одредби)